

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala
Törvénykezési Osztály
T/4662/105
Erkezett: 2011 OKT 26.

Dr. Kövér László úrnak
az Országgyűlés elnökének

Módosító javaslat

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házsabály 94. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján az *egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló T/4662. számú* törvényjavaslatához az alábbi

módosító javaslatot

terjesztem elő.

1) A törvényjavaslat 97. § (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) Hatályát veszti a Jöt.

1. 50. § (4) bekezdés c) és f) pontja és (5) bekezdése,

2. 59. § (1) bekezdés b) pontjában a „(kivéve: biodízel)” szövegrész,

[3. 99. § (2) bekezdése,]

[4.] 3. 114. § (5) bekezdésében „(kivéve biodízel és üzemanyag-adalék)” szövegrész.”

Indokolás

A Jöt. módosítási javaslata – és annak indokolása – értelmében 2012. júliusától „a dohánytermékek kiszerezésének a jövedéki törvény szabályozási körébe nem tartozó szabályait 2012. július 1-jei hatállyal kiemeli a jövedéki törvényből, e szabályokat kormányrendelet tartalmazza.”

A javaslat – azon túlmenően egyébként, hogy (i) a szándékolt kormányrendeleti szabályozáshoz szükséges felhatalmazásra vonatkozó rendelkezést nem is iktatja be sem a „salátatörvénybe”, sem pedig azon keresztül a Jöt-be, és (ii) a javaslat semmilyen módon nem illeszkedik a törvénycsomag deklarált célkitűzéseire – teljesen indokolatlan; abszolút törvényi szabályozási körről van szó ugyanis.

Nemcsak a jelenleg hatályos, 2003. évi CXXVII. törvény (99. §), de az azt megelőzően hatályban volt 1997. évi CIII. törvény (64. §) jövedéki szabályozása is a kezdetektől

tartalmazta azt a garanciális szabályt, amely a dohánytermékek kereskedelmi (egyedi) csomagolási egységeihez kapcsolódik.

Nem véletlenül egyébként: a csomagolási egység törvényi szintű szabálya a garanciája annak, hogy a dohánytermékek csomagolási egységének kontrolljával mind a népegészségügyi, mind pedig a jövedéki adóhoz kapcsolódó fiskális követelmények a legmagasabb szabályozási szinttel biztosíttassanak.

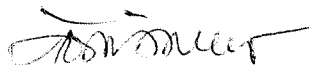
A népegészségügyi szempontok érvényesítésére jó példa: éppen a közelmúltban lépett hatályba a most hivatalban lévő Országgyűlésnek a 2010. évi CXXIII. törvénnyel beiktatott azon rendelkezése, amely módosította a fogyasztási dohány minimális csomagolási egységére vonatkozó szabályokat; éppen a fiatalok dohányzásának visszaszorítása érdekében. A piacon tapasztalható volt ugyanis, hogy a gyártók minél kisebb csomagolási egységeknek a piacra dobásával a fajlagosan („optikailag”) olcsó termékekkel éppen a fiatalokat célozták meg.

Ahogy 1998. óta, úgy a továbbiakban is indokolt az Országgyűlés fennhatóságának biztosítása abban a kérdésben, hogy lehessen-e például minél kisebb mennyiségű (pl. 10 db) cigarettát tartalmazó fogyasztási csomagolási egységeket forgalomba hozni, miközben ez a sokkal magasabb rendű népegészségügyi célokkal ellentétes (hiszen egy ilyen döntés megintcsak fajlagosan olcsó termékeket engedne a piacra az amúgy folyamatosan növekvő adóterhek „ellensúlyozására”).

A fenti szabály tehát valóban garanciális szabály. Ehhez képest a Jöt. jelenleg számos olyan, ennél a kérdésnél valóban sokkal kevésbé fajsúlyos kérdést is – mint pl. a csomagküldő kereskedő adóügyi képviselőjének képesítési/személyi feltételei, vagy számos nyilvántartás-vezetési kérdés – törvényi szinten szabályoz, amelyeket valóban lehetne alacsonyabb szintű jogszabályokban is rendezni (ezekhez azonban a törvényjavaslat nem nyúl). Lehetséges lenne a Jöt. koncepcionális újragondolása is, és a valóban nem törvényi tárgyú tételek kiszervezése a törvényből, de álláspontom szerint a dohánytermékek legkisebb csomagolási egységének szabályozását akkor is törvényi előírással kellene meghatározni.

A fentieknek megfelelően jelen javaslat elveti azt, hogy a dohánytermékek kiszervezésének kérdése kikerüljön a 14 éve folyamatosan fennálló törvényi szabályozási körből.

Budapest, 2011. október 25.

Dr. Hörcsik Richárd

FIDESZ – Magyar Polgári Szövetség